

Nabożeństwo można celebrować jako Liturgię słowa sprawowaną z ludem w kościele, jako rozwinięcie Pawłów lub jako drugie rozmyślanie w chórze klasztorным.

Po śpiewie Hymnu o bł. Euzebiuszu lub innej stosownej pieśni na wejście, celebrans rozpoczyna od znaku krzyża i pozdrowienia zebranych. Następnie wypowiada słowa modlitwy:

MODLITWA O DUCHA ŚWIĘTEGO¹

Boże, nasz Ojcze, Ty w czasach Starego Przymierza wyprowadziłeś proroka Eliasza na pustynię, kazałeś mu ukryć się przy potoku Kerit i krukom kazałeś, by go tam żywiły. Na progu Nowego Przymierza postawiłeś Jana Chrzciciela, który wołał z pustyni, wskazując nadejście Twojego Syna. Wreszcie On sam, nasz Pan, Jezus Chrystus udał się na pustynię i tam spędził czterdzieści dni i nocy w samotności, sam na sam z Tobą, Ojcze.

Z tego źródła czerpiąc, po wiekach, wyszedł na pustynię młody chrześcijanin - Paweł z Teb, który uciekając przed prześladowaniem odkrył źródło na pustyni, które biło pulsem prawdziwego Życia.

W historii tego człowieka, ukrytego przed światem, ale otwartego jak obficie zapisana księga przed Tobą i tylko dla Ciebie, wytyczyłeś nam drogę, po której prowadzisz nas przez wieki życia Kościoła.

Ty natchnąłeś błogosławionego Kanonika z Ostrzyhomia, Ojca Euzebiusza, aby zebrał pustelników żyjących w naddunajskich pustelniach w jedną wspólnotę. Ukazałeś mu w cudownej wizji płomyków zbierających się w jeden ogień nas wszystkich, żyjących pod imieniem Pawła tebańskiego, poczawszy od wspólnoty zgromadzonej u św. Krzyża w górach Pilis i u św. Jakuba w Patlach, aż do nas zebranych tutaj.

Wraz ze wszystkimi naszymi braćmi, którzy poprzedzili nas na tej samej drodze, ze wszystkimi paulinami, którzy stoją przed Tobą, Ojcze i trwają w niekończącym się już nigdy sam na sam z Tobą, ze wszystkimi naszymi braćmi, którzy dziś rozsiani są po świecie, z wiarą i nadzieją wołamy: ześlij nam swojego Ducha Świętego!

Duchu Święty, Tchnienie Życia, przyjdź, jak przyszedłeś do Apostołów zebranych w Wieczerniku razem z Maryją. Wołamy do Ciebie z głębi naszych serc, które wybrałeś na własność świętym głosem powołania i konsekrowałeś, wołamy pełni wiary, ale także słabi, grzeszni i bezradni: umocnij nas, natchnij nas swoją mądrością, odnow nasze siły, tchnij w nas nową młodość, która pełna motywacji, entuzjazmu i radości powiedzie nas w odwadze ku budowaniu przyszłości, która pobiegnie do świata w apostołskim zapale, by napęłnić go Bogiem.

Odnów w nas to wszystko, co stanowi duchowe dziedzictwo naszego zakonu, pomóż nam je odkrywać na nowo i mądrze na nowo odczytywać we współczesnym świecie. Wyprowadzaj nas na pustynię przebywania jedynie z Bogiem, ucz nas wiernie i ufnie budować eremy serca, niech siła tego doświadczenia każe nam iść do braci, by z nimi dzielić się radością spotkania z Panem. Naucz nas wreszcie razem wychodzić do ludzi. Niech nasze usta przemawiają z obfitości serc napęlnionych Bożą obecnością.

Podobnie jak bł. Euzebiusz zebrał pustelników żyjących samotnie, by jako bracia razem głosili Chrystusa, tak trzeba nam dziś na nowo nauczyć się iść razem, patrzeć w jednym kierunku. Duchu Święty, Odnowicielu, napęlnij nas tą świeżością i gorliwością, jaka była w duszach Euzebiusza, Benedykta, Stefana, Wawrzyńca, daj nam tę odwagę i nadzieję z jaką oni budowali młodą wówczas wspólnotę. Umacniaj w nas męstwo, byśmy jak nasi męczennicy, byli zawsze wierni w świecie odchodzącym od Boga, byśmy mieli odwagę być znakiem sprzeciwu i świadectwem. Odnów w nas siłę naszego Patriarchy, Pawła, byśmy jak on nie wahali się porzucić wszystkiego, co odrywa nas od Boga.

¹ Modlitwa za Zakon, w: *Rytuał Wyższego Seminarium Duchownego Zakonu Paulinów w Krakowie na Skalce*, ss. 9-10.

Duchu Święty, napełnij swoją obecnością wszystkie nasze klasztory! Bądź pustynią naszego spotkania z Ojcem i z Synem! Bądź spoiwem naszej jedności braterskiej! Bądź mocą naszego apostołstwa!

Wszyscy odmawiają modlitwę:

Duchu Święty, Boże, tchnij mnie swoim tchnieniem, abym myślał o tym, co jest święte. Prowadź mnie Duchu Święty, abym czynił to, co jest święte. Przyciągaj mnie do siebie, Duchu Święty, abym kochał to, co jest święte. Umacniaj mnie, Duchu Święty, abym strzegł tego, co jest święte. Strzeż mnie, Duchu Święty, abym nie utracił tego, co jest święte. Amen.

LITURGIA SŁOWA

2P 1,2-11

Czytanie z Drugiego Listu świętego Piotra Apostoła.

Bracia: Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego! Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam tego wszystkiego, co się odnosi do życia i pobożności, przez poznanie Tego, który powołał nas swoją chwałą i doskonałością. Przez nie zostały nam udzielone drogocenne i największe obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia wywołanego żądzą na świecie. Dlatego też właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, do poznania powściągliwość, do powściągliwości cierpliwość, do cierpliwości pobożność, do pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni braterskiej zaś miłość. Gdy bowiem będziecie je mieli i to w obfitości, nie uczynią was one bezczynnymi ani bezowocnymi przy poznawaniu Pana naszego Jezusa Chrystusa. Komu bowiem ich brak, jest ślepym - krótkowidzem i zapomniał o oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem czyniąc nie upadniecie nigdy. W ten sposób szeroko będzie wam otworzone wejście do wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawcy, Jezusa Chrystusa.
Oto słowo Boże.

Ref.: Błogosławieni, których droga prosta

Ps 119,1-2.10-11.15-16

Szczęśliwi, których droga nieskalana,
którzy postępują według Prawa Pańskiego.
Szczęśliwi, którzy zachowują Jego upomnienia,
całym sercem Go szukają.

Z całego serca swego szukam Ciebie,
nie daj mi zboczyć od Twoich przykazań!
W sercu swym przechowuję Twą mowę,
by nie grzeszyć przeciw Tobie.

Będę rozmyślał o Twych postanowieniach
i ścieżki Twoje rozważałem.
Będę się radował z Twych ustaw,
słów Twoich nie zapomnę.

Alleluja, alleluja, alleluja.
Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi,
aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

Mt 5,13-16

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.”

Oto słowo Pańskie.

Następuje homilia (jeśli jest to nabożeństwo w kościele), lub czas na rozmyślanie.

MODLITWA PRZEBŁAGANIA

Prośmy, bracia, miłosiernego Boga o zmiłowanie nad nami, abyśmy oczyszczeni z grzechów i napełnieni Jego łaską z nową siłą umieli podjąć dar życia w powołaniu zakonnym według charyzmatu, który odczytał błogosławiony ojciec Euzebiusz i dał początek naszej wspólnoty:

Przebacz nam, prosimy Cię najłaskawszy Boże, wszelkie niewierności złożonym ślubom zakonnym,

- okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

Przebacz nam, prosimy Cię najłaskawszy Boże, obojętność wobec natchnień Ducha Świętego i marnowanie łaski Bożej,

- okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

Przebacz nam, prosimy Cię najłaskawszy Boże, niewrażliwość na problemy i cierpienia braci, krytykę, osady i oschłość,

- okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

Przebacz nam, prosimy Cię najłaskawszy Boże, wszelkie przejawy naszej pychy, szukanie własnej chwały i korzyści,

- okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

Przebacz nam, prosimy Cię najłaskawszy Boże, lenistwo i niedbałość w służbie Bożej,

- okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

Przebacz nam, prosimy Cię najłaskawszy Boże, wszystkie zgorszenia jakich się dopuściliśmy wobec ludzi powierzonych naszej duszpasterskiej trosce,

- okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

Przebacz nam, prosimy Cię najłaskawszy Boże, każdy brak troski o rozwój i przyszłość naszego Zakonu, stawianie siebie samych na pierwszym miejscu kosztem dobra wspólnoty,

- okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

Przebacz, prosimy Cię najłaskawszy Boże, naszym braciom, którzy od nas odeszli porzucając dar Twego powołania,

- okaż im, Panie, miłosierdzie swoje.

Przebacz, prosimy Cię najłaskawszy Boże, wszystkie grzechy naszym zmarłym braciom, aby osiągnęli chwałę życia wiecznego,

- okaż im, Panie, miłosierdzie swoje.

Można dać czas na własne wezwania uczestników nabożeństwa, będące owocem rozmyślania.

WEZWANIA

Następujące wezwania można odmawiać chóralnie lub rozpoczyna je antyfoniarz a pozostali odpowiadają:

Miłosierny Boże, odpuść nam grzechy popełnione przeciw jedności naszej wspólnoty zakonnej

- i spraw, abyśmy stanowili jedno serce i jedną duszę.

Zgrzeszyliśmy, Panie, przeciw Tobie.

- Zgładź nasze nieprawości swoją zbawienną łaską.

Udziel nam, grzesznym, przebaczenia

- i daj nam pojednać się z braćmi.

Spraw, abyśmy się szczerze nawrócili, coraz bardziej rozwijali przyjaźń z Tobą

- i naprawili zniewagi wyrządzone Twojej mądrości i dobroci.

Oczyść i odnow nasz Zakon

- aby coraz lepiej dawał świadectwo o Tobie.

Pobudź swoją łaską tych, którzy z powodu grzechów i zgorzeń naszych odstąpili od Ciebie,

- aby wrócili do Ciebie i trwali w Twojej miłości.

Ty nas odkupiłeś przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna.

- Spraw, abyśmy Go naśladowali przez umartwienie naszego ciała.

Wysłuchaj, Boże, nasze prośby i odpuść nam grzechy,

- udziel nam przebaczenia i pokoju.

Bardzo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie, Boże, lecz ufamy Twojemu miłosierdziu,

- daj nam swoją łaskę, a nawrócimy się do Ciebie.

Boże, przyjmij nas, którzy stajemy przed Tobą w duchu pokory i z sercem skruszonym,

- bo ufający Tobie nie doznają zawodu.

Zwróć się ku nam, Boże, zmiłuj się nad nami i zgładź nasze nieprawości,

- i nie pamiętaj naszych grzechów.

Spraw, abyśmy usprawiedliwieni radowali się w Tobie, Boże,

- i cieszyli się czystym sercem.

Ojcze nasz...

MODLITWA

Wszchemogący i miłosierny Boże, Ty powołałeś nas do życia w Zakonie Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika, przebac nam, prosimy Cię, wszystkie grzechy, którymi okazaliśmy naszą niewdzięczność i niewierność Tobie i obdarz nas swoją łaską, abyśmy uczynione zło umieli naprawić. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Nabożeństwo można przedłużyć o Adorację Najświętszego Sakramentu.